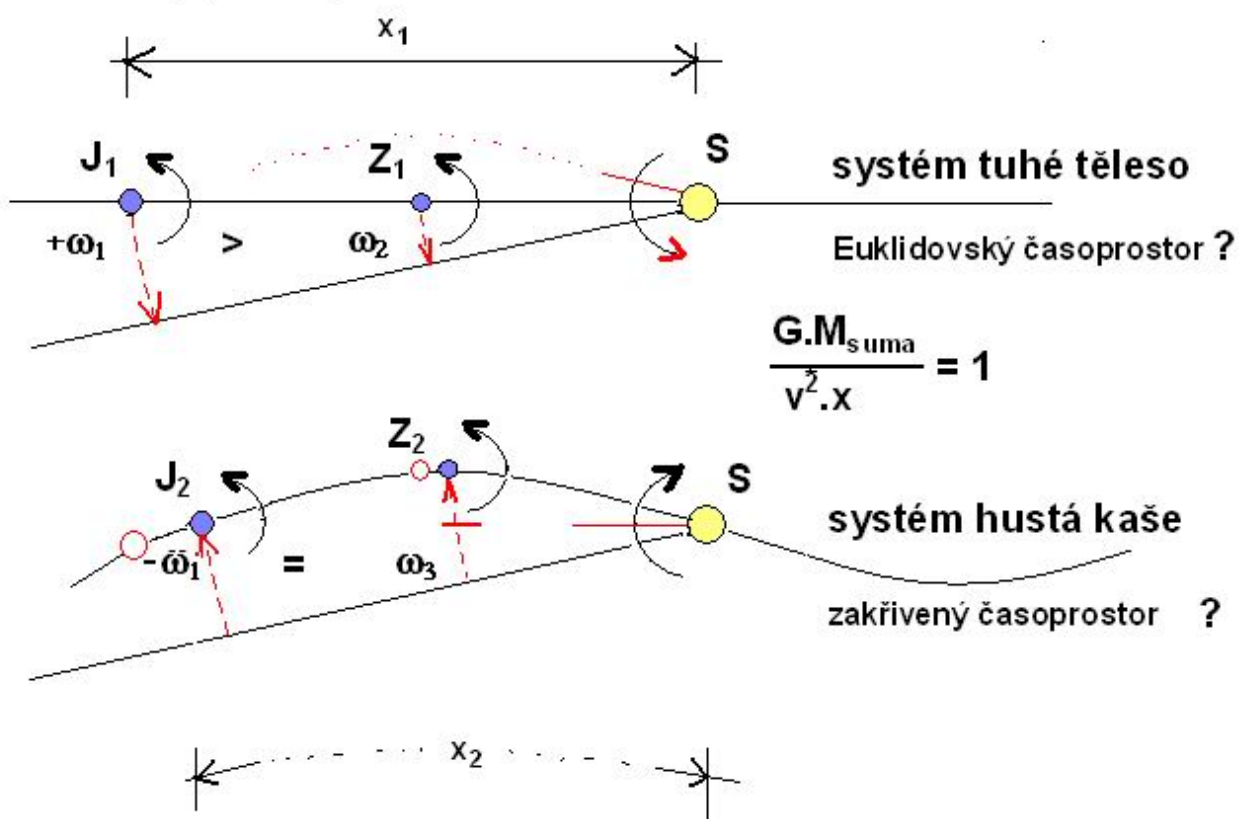
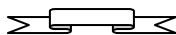

⇒ prachoplynný mrak ⇒ sluneční soustava ⇒ galaxie ⇒ galaktické lůvance ⇒ celý vesmír jako reliktní fluktuace ⇒ inertní prostoročas třídimenziální pro čas i délku bezhmotový jednotkový ⇒

9.4.2005

V galaxii (z pohledu vzdáleného pozorovatele) je už tak velké zakřivení časoprostoru, že nelze uplatnit pro pohyb hvězd kolem galaktického středu, kolem černé díry Newtona...respektive lze, **ale** už se musí vzít v úvahu ona křivost a do Newtona $F = m \cdot M / x^2$ se musí vzít délka úsečky **x** mezi m a M **nikoliv jako nejkratší spojnice, ale v oblouku !!!!!** „podle geodetik“. Když to neuděláme, zjistíme rozpor mezi pozorováním a výpočtem, tj. budeme vyhodnocovat, že na periferii galaxie se hvězdy pohybují úúúúdajně rychleji než by měly dle „domáciho“ Newtona, čili že tam údajně chybí chota, do kterého ovšem fyzikové dosazují ony nejkratší spojnice-úsečky nikoliv vzdálenost v oblouku. Pak samozřejmě v situaci sledování galaxie (už s markantní křivostí pro vzdáleného pozorovatele) s vadným výpočtem se bude zdát, že okrajové periferní struktury galaxie se pohybují „jako“ gramofonová deska (což není pravda) a že „jakoby“ zde chybí hmota, (podle vadného výpočtu) ; že tam asi je ona neviditelná nebaryonová hmota co >nám úúúúdajně chybí< pro takové pozorování, a která pak údajně může za to, za současné urychlování rozpínání vesmíru. **Jenže ono to není pozorováním, ta „chybějící“ hmota pro projev pohybu okrajových hvězd, ale je to špatným vyhodnocením Newtona, do něhož se dosadily vadné vzdálenosti.** Pozn. : Obrázek výše je použit z jiného výkladu (jsem unavený malovat obrázek nový).

Výklad vize 247

Opis z debat na NP

Re: filosofie a čas:

Autor: **Schneider** IP: 89.24.70.xxx Datum: 19.10.2009 07:15

K výše uvedenému: Čas je vždy spojen s hmotou a jejími vlastnostmi protože je jednou z nich. Těžko lze měřit čas ničemu v ničem. Tvrdit, že i za těchto okolností existuje čas jako samostatné entita je dobrým důvodem navštívit co nejdříve psychiatra. Měření času je přece prováděno pomocí stále stejných cyklicky se opakujících hmotných dějů. Každý ví, že největším problémem měření je eliminace chyb a získání co největší přesnosti měření.

Pokud nechceme jej měřit vnímáme jej tak, že vše včetně nás se mění-stárne. I tato zjištění se opět týkají probíhajících pozorovaných hmotných změn. Takže pro existenci času jako samostatné entity není jediného relevantního důkazu a jde pouze o matení hlav druhých.

[reagovat](#)

Re: filosofie a čas:

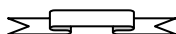
Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.103.172.xxx Datum: 19.10.2009 08:13

Já chválím Vaše samostatné myšlení. Co tu říkáte, dle mého, by chtělo ještě vylepšit. Říkáte : čas je jednou z vlastností hmoty..no,no..no to není zcela dobře. Čas ovlivňuje >vlastnosti< hmoty, ano, ale sám není žádnou vlastností, kterou by hmota komusi >předváděla<.

(citace) : *"Tvrdit, že i za těchto okolností existuje čas jako samostatné entita je dobrým důvodem navštívit co nejdříve psychiatra."*

(reakce) : Vy totiž (jako spousta jiných) jste stále nepochopil, že Čas je veličina, která může existovat a existuje "sama pro sebe", a je tedy samostatnou entitou bez >tikání<...; teprve až

se zrodí hmota, pak "čas běží, tiká, odvíjí se", což znamená, že >neběží< ta Veličina, ta entita, ale "běží, ukrajují se" intervaly na časové dimenzi. >Běží intervaly< znamená, že hmota se posouvá po časové dimenzi a tím ukrajuje časové intervaly, což my lidé vnímáme jako, jako, jako, jako že *čas běží*. Čas sám neběží, Čas je veličina, která neběží, ale hmota ukrajuje >časové intervaly< a my pak říkáme, vnímáme, že pozorujeme že čas běží, pozorujeme chod času, odvíjení času..., v němž se mění stavy hmoty. Ale Čas-veličina bude jako veličina i po smrti Schneidera jen bevude pro Schneidera „odvíjení času“. A Čas bude/je i před big-bangem, ale "nebude tam tikat", protože tam není hmoty...hmota je důvodem "tikání" času, my hmota >vyrábíme< tikání času.

Výklad vize 248

Připomeňme si historii zuřivosti pronásledování nejen mě, ale i té mé HDV ... Presentace HDV na fóru v časopisu 21.stol. před třemi lety byla taková →

Autor: [Navrátil](#)

Datum: 09-10-06 10:04

Pro pana LOUBU :

Připravil jsem pro Vás druhý díl povídání o mé koncepci časoprostoru. Třetí díl budu dnes vyrábět. ((než dodám třetí díl, tak dám odpověď na to co jste už reagoval))

Takže se dá shrnout, že čas i délka je veličina. My lidé vnímáme čas „už v pohybu“, tedy čas vnímáme už jako tiky-intervaly, jako ukrajování intervalů po časové dimenzi tak jak se my-těleso posouváme vesmírem i do dimenzí délkových i do dimenzí časových.

Samozřejmě, teprve „odvíjením-ukrajováním“ intervalů na těch dimenzích $t(1);t(2);t(3)$ se teprve počne čas odvíjet, pocitově plynout a počne se u délkové veličiny měnit poloha bodu na dimenzích délkových tj. ukrajuje se vzdálenost po intervalech. To byl výklad po posunu pozice hmotného bodu vesmírem (jakoby vesmírem stacionárně neměnným). Nový, jiným problémem je, zda se vesmír rozpíná sám, tedy zda se „rozpíná jeho dimenze“ jedna jinak nebo všechny stejně?, a problém co to je rozpínání dimenzí je ? tj. je to rozpínání intervalů mezi body na délkové dimenzi ?, anebo co? atd. ? To je jiná úvaha, ale zatraceně s tím souvisí. O tom řeč později. Odvíjení času „na dimenzi“ časové „hopsáním po malých intervalech“ se nám zdá podivné..., že, hopsání po délkové dimenzi se jeví přirozenější.

Přesto...kdybychom neměli pod nohama zemi, jak bychom v pustém vesmíru vůbec poznali, ze se my-hmotný bod vůbec přemísťujeme „po dimenzi délkové“? ale poznali bychom „v uších“ jak tiká čas, tedy jak při přemísťování se vesmírem ukrajujeme intervaly-tiky na časové dimenzi. Takže to jsou velmi zvláštní „dojmy“. Ale pochopme to, že jako hmotný bod-Země letíme vesmírem (kamsi, jaksi ...) a ukrajujeme tím na délkové dimenzi intervaly (aniž se o to jakkoliv přičiníme, a vnímáme, že) a totéž je, že pohybem Země po vesmíru ona ukrajuje na časové dimenzi též intervaly a ty pak pocítujeme jako

tok-odvíjení času...

Ale nyní přijde to, co dělá vesmír vesmírem : ty poměry intervalů ukrojených délkových ku intervalům ukrojeným časovým jsou právě nejednotkové, jsou proto označeny jako $v < c$...a to je ono, v tom bude zásadní smysl existence tohoto typu vyjádření stavů vesmíru a ve vesmíru, ten vzájemný poměr ukrajovaných intervalů se mění (!) a mění se souběžně nikoliv jedna dimenze délková k jedné dimenzi časové, ale mění se souběžně mnoho dimenzí délkových ku mnoha dimenzím časovým...se změnami poměrů dimenzí se mění zakřivení časoprostoru a s ním se mění vlnění časoprostoru a ...a tím se mění i veškeré hmotnosti a stavy hmotové, interakce atd. protože i ony jsou jen a jen vlnobalíčkováním dimenzí veličin do útvarů, které pak mají vlastnosti a chování hmoty. Ve Třesku vesmír nevznikl, ani „nebouchl“, on provedl-zahájil v této pozici/předělu pravidlo-zákon o realizaci nejednotkových poměrů délkových a časových intervalů ukrajovaných – porovnáváných – poměřovaných navzájem, což je v podstatě „křivením časoprostoru“, tedy libovolným vlněním dimenzí. Počnou-li se vlnit dimenze, tak to je konání/výkon nejednotkových ukrajování intervalů na dimenzích a jejich vzájemný poměr „k jistému projevu“, což je i „výroba“ hmoty. Velký Třesk je v tomto smyslu „předělem“ dvou stavů, stav před Třeskem byl stavem veličin „délka a čas“ kde tyto veličiny a jejich dimenze byly k sobě v poměrech „jednotkových intervalů“. To znamená, že takový časoprostor 3+3D je naprosto plochý, nezakřivený, nekonečný či nulový či jednotkový (vím že nesmím pro takový stav použít matematické vyjádření $0 = 1 = \text{nekonečno}$, ale mohu použít $0/0 = 1/1 = \text{nekonečno/nekonečno}$). Stav vesmíru před Třeskem je tedy bez hmoty, je inertní, beztvárý, neměnný ve všech aspektech a...a pokud se může něco vůbec o takovém stavu mluvit, tak, že poměry „ukrajovaných“ intervalů na délkových dimenzích ku intervalům na časových dimenzích, tak jsou jednotkové, viz

$c = c = 0/0 = 1/1 = \text{nekonečno/nekonečno}$. V tomto smyslu byl Velký Třesk tichý „předěl-zlom-změna“ tedy zahájení realizace Pravidla. A to pravidla o střídání symetrií s asymetriemi stavů poměrů nejednotkových intervalů a jednotkových intervalů do posloupnosti, vývojové posloupnosti, která z toho střídání stavů vzejde. Ve velkém Třesku tedy „byl spuštěn chod-odvíjení“ času“...tím, že mohlo nastat $v < c$, tedy tím, že se počal časoprostor vlnit, tedy tím, že na scénu přišly stavy nejednotkových poměrů intervalů délkových ku časovým...a tento nepoměr, tedy nejednotkový poměr znamenal „křivení“ časoprostoru na Plancově úrovni (časoprostorová pěna, Higgsovo pole, vřící vakuum, virtualita částic, jiná pole atd. a neposledně elementy hmotové jako prosté lokální diskrétní vlnobalíčky ze samotného časoprostoru... které se pak „nabalují“ atd.) a tak „po spuštění“ času nastává i zrod hmoty. Po Třesku tedy nastal „náš vesmír“, náš stav vzájemného chování časoprostoru zakřiveného „málo“ a hmoty tj. časoprostoru zakřiveného „hodně“. Ve Třesku mohly nastat dva případy : $v < c$ anebo $c^* > c$. Kdyby si vesmír „vybral“ možnost tu opačnou k tomu co máme zda „v tomto typu vesmíru“ pak by „tam“ v takovém druhu vesmíru bylo vše nikoliv „anti-“, ale říkejme tomu např. „kontra-“. (o popis se pokusím na jiném místě výkladu).

Dotknul jsem se už toho, že považuji veličiny „délka“ a „čas“ za veličiny „pomnožné“, která mohou sebe sama „klonovat“ a tím realizovat vícedimenzionální stav vesmíru. Myslím s, že časoprostor do 3+3D (tři časové dimenze a tři délkové dimenze) je geometricky „prostý“(zakřivený) a vyšší dimenze už jsou „zabudovány“ (kompakťifikovány) do hmoty-ve hmotě jako složité vlnové funkce a funkce „multivlnové“, které matematikové ještě ani neobjevili, ale zřejmě je substitučně zastoupí s přehledem pravdivým zápisová technika chemie a i molekulární biologie. V jaderné fyzice by se měly zápisové techniky změnit anebo alespoň souběžně vyzkoušet zda zápisová technika dvouznačková bud pro některé úvahy a popis přírody užitečnější (pomocí ní se zjeví nové obzory a nová problematika přírody) než stávající zápis. Dodal bych svůj názor, tedy poznámku, že svinutý dimenze (nad 3+3D) v pojetí strunařů jsou pouze ve hmotě, anebo ve stavech hmotě podobných (pole), takže volně svinuté dimenze v časoprostoru nejsou, to je vadná konstrukce, vadný úhel pohledu a myšlení.

Vsuvka-ukázka odstavečku z jedné debaty na Mageu [4.10.05 - 17:59] :

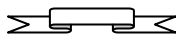
(citace pana Petříka) : „Jak ale tenhle Váš model souvisí s existencí skrytých dimenzí vakua?“

(reakce Navrátila) Ha, he ..Model neprokázaných superstrun jak souvisí s existencí neprokázaných skrytých dimenzí ? ? To je stejná myšlenková produkce, jako já říkám, že dimenze se „neskrývají“, ale kompakťikují se do hmoty, do vlnobalíčku vakua a ten už je hmotových artefaktem ...atd. Blud jako blud, že ...ale asi ne. Blud můj je k ukamenování a pro V.Hály a EFOURFy a Petrásy k zavlečení na psychiatrii, a blud strunařů a Motlů je k chvále-opěvování velkohubých ...Až to sdělíte

mimozemšťanovi, že není blud jako blud, určitě bude kroutit hlavou nad těmi kritérii „bludů“.

Debata na 21.stol., vlákno : *Je prostoročas plochý, nebo zakřivený ?* →

<http://www.21stoleti.cz/diskuzni/read.php?f=1&i=17778&t=17687&v=t>

Výklad vize 249

Znovu zopakuji pro mladé čtenáře svou představu dvouznakových zápisů interakcí :

$$\frac{x^1 \cdot t^{-1/3}}{x^0 \cdot t^{+1/3}} \cdot \frac{x^1 \cdot t^{-1/3}}{x^0 \cdot t^{+1/3}} \cdot \frac{x^1 \cdot t^{2/3}}{x^0 \cdot t^{4/3}} \rightarrow UUD \rightarrow \text{proton} \rightarrow \frac{x^3 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^2}$$

obdobně bude „stavěn“ neutron a ... a elektron má svou jinou „rodinnou stavbu“

$$p^6 \cdot n^6 \cdot e^{-6} \rightarrow \text{uhlík}$$
$$\left(\frac{x^3 \cdot t^0}{x^3 \cdot t^2} \right)^6 \cdot \left(\frac{x^3 \cdot t^1}{x^3 \cdot t^3} \right)^6 \cdot \left(\frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1} \right)^6 = \frac{\alpha x_i^{48} \cdot \beta t_j^{18}}{\gamma x_a^{48} \cdot \delta t_b^{36}} \rightarrow \text{vzorec uhlíku}$$

... přičemž $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ jsou číselné koeficienty (nevím co prezentují, možná natočení os) a indexy i, j, a, b prezentují jednotlivé nezaměnitelné dimenze (od každé ze dvou veličin), které se tím pádem v matematické rovnici nedají krátit (pokud je rovnice zjednodušená a vedena bez indexů).

Například klasickou rovnici „beta rozpadu“ zapíší takto :

$$\begin{array}{llllll} {}^3\text{H} & = & {}^3\text{He}_2 & + & e^- & + & \nu_e^- \\ \text{jádro} & & \text{jádro} & & \text{odletí} & & \text{odletí} & & \text{v mé symbolice to bude :} \\ p \cdot n^2 \text{ (jádro)} & = & n \cdot p^2 \text{ (jádro)} & \cdot & e^- & + & \nu_e^- & & \text{(zde se krátit „kusy“ smí)} \\ (n) & = & p & \cdot & e^- & \cdot & \nu_e^- & & \text{což je standardní "beta" rozpad} \end{array}$$

Předpokládám, že si už dovedete představit stavbu hmoty pomocí dvouznakové techniky ... postupně lze takto přepsat do dvouznakové řeči celá chemie, pak biologie a pak šroubovice DNA

$$\frac{\alpha \cdot x_i^m \cdot \beta \cdot t_k^n}{\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h} = 1$$

*** Obecný vlnobalíček :

v mé symbolice ***

Poznámka pro nezasvěcené do HDV :

„Vzorečky“ zde předvedené v interakcích pro konkrétní elementární částice, tj. „vlnobalíčky“ ze dvou veličin při použití jejich dimenzí, jsou tu jakoby „jejich rozměrem“, tedy pouze se tu pro vlnobalíčky předvádí jejich „rozměrový, dimenzionální“ stav-tvar, tedy vzoreček předvádí „do kolika a do jakých“ dimenzí je vlnobalíček (v časoprostoru vícedimenzionálním), „rozprostřen“..., a čtenář si musí domyslet, že moje „dvouznakové interakce“ (ty jsou níže) a „moje dvouznakové rovnice“ je nutno přepsat do diferenciální podoby a ..a to já to neumím, ale naznačím →

$$\frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2} = \frac{T}{\rho} \frac{\partial^2 \psi}{\partial z^2} \quad ; \quad v^2 = \frac{T}{\rho} \quad \text{slavná vln. funkce a to ještě v tom zjednodušeném tvaru}$$

$$\frac{x}{t^2} = \frac{m \cdot x}{x^2 \cdot t^2} \cdot \frac{x^3}{m} \cdot \frac{x}{x^2} \quad ; \quad v^2 = \frac{T}{1} \cdot \frac{1}{\rho} \quad (\text{provedením substituce za „m“ bude r.dvouznaková})$$

Já neumím moc matematiku a tak neumím vyjádřit „inertní časoprostor“, proto ho píši symbolicky jako $\underline{c^3 = c^3}$ a potom když se takovýto časoprostor zavlní podle nějak napsané vlnové funkce, možná nějak „prostorovou vlnovou funkcí“, tak pak nastane nový „zvlněný časoprostor“ a má dvě podoby **a)** hmotu jako řadu multi-vlnobalíčků z veličin délka a čas, a za **b)** zbytkový současný pozorovaný zakřivený časoprostor, jemuž fyzikové dávají význam *prostor-času*, symbolem $\underline{x^3; t^1}$, já tento zakřivený časoprostor vnímám jako : $\underline{x^3; t^2}$ a říkám mu zbytkový časoprostor.

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = c^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} \cdot \left(\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \right) \dots \Rightarrow \text{rovnici vlevo jsem zjednodušil na rovnici vpravo : } c^3 \models k \cdot w \cdot c^2$$

Pokus o vyjádření změny před Třeskového inertního stavu veličin na „po Třeskový soudobý stav“

$$\frac{x_2}{t_2} \cdot \frac{x_2}{t_2} \cdot \frac{x_2}{t_2} = \frac{x_1}{t_2} \cdot \frac{x_2}{t_3} \cdot \frac{x_1}{t_3} \cdot k \cdot K \cdot a \quad \dots \dots \dots (01)$$

$$\Downarrow \quad \Downarrow \quad \Downarrow \quad \quad \quad \Downarrow \quad \Downarrow \quad \Downarrow \\ c \cdot c \cdot c = w \cdot v \cdot u \cdot k \cdot K \cdot a \quad \dots \dots \dots (02)$$

rovnice symbolicky napíši takto :

(opakuji, že symbol „0“ znamená, že veličiny jde k nule ; a symbol „∞“ znamená, že veličina jde k nekonečnu)

$$\frac{1}{1} \cdot \frac{1}{1} \cdot \frac{1}{1} = \frac{0}{1} \cdot \frac{1}{\infty} \cdot \frac{0}{\infty} \cdot k \cdot K \cdot a \quad \dots \dots \dots (03)$$

...a nyní představa, náznak „diferenciálního“ zápisu interakce s „dvouznakovým vzorečkem“ pro vlnobalíček :

Příklad interakční rovnice bude

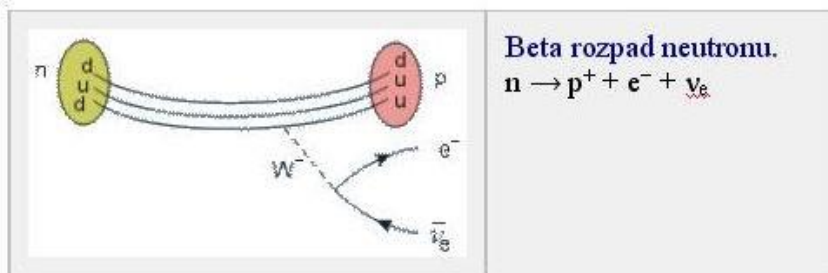
$$\left(c^2 \cdot \frac{dx_2}{dt_1} \cdot \Delta t_1 \right) = \left(\frac{d^2 x_2}{dt_1^2} \cdot \Delta x_1 \right) \cdot \left(c \cdot \frac{dt_1 dt_2}{d^2 x_2} \cdot \Delta x_2 \right) \cdot \left(\frac{1}{\Delta t_2} \right)$$

$$\underset{n}{\quad} = \underset{p}{\quad} + \underset{e^-}{\quad} + \underset{v^-}{\quad}$$

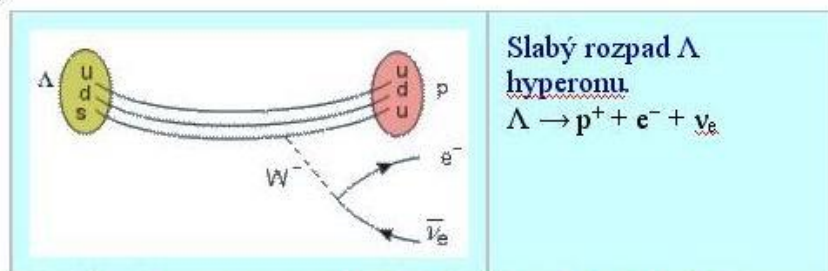
(neutron) = (proton) + (elektron) + (anti ný)

Zopakuj znova co tvrdí Kulháněk :

slabá interakce →

slabá interakce →

Což v tom druhém případě s hyperonem je interakce špatně, není tu interakční rovnováha. Podle mě by to mělo být takto :

$$n^0 \rightarrow p^+ + e^- + \bar{\nu}_e \quad \frac{x^3 \cdot t^1}{x^0 \cdot t^3} = \frac{x^3 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^2} \cdot \frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1} \cdot \frac{x^0 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^1} \quad \begin{matrix} 5 & 5 \\ 5 & 5 \end{matrix}$$

nikoliv elektronové antineutrino, ale tauonové antineutrino →

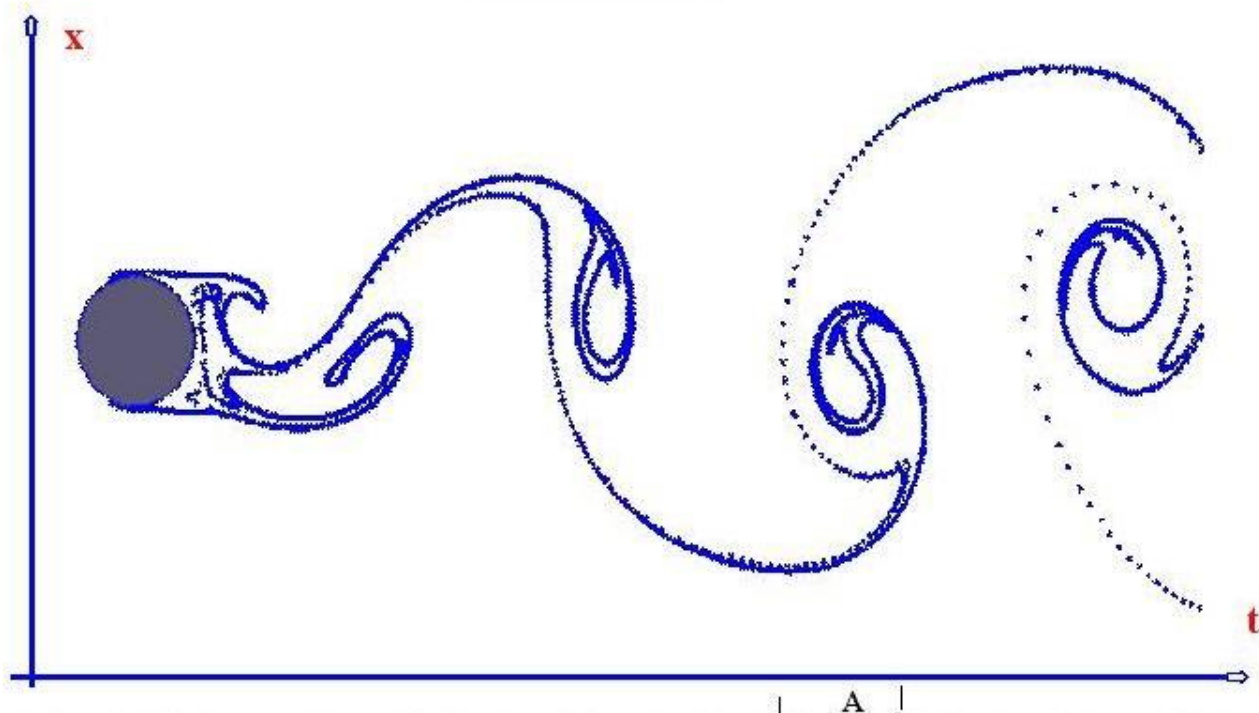
$$\Lambda^0 \rightarrow p^+ + e^- + \bar{\nu}_\tau \quad \frac{x^4 \cdot t^1}{x^1 \cdot t^3} = \frac{x^3 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^2} \cdot \frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1} \cdot \frac{x^0 \cdot t^1}{x^0 \cdot t^2} \quad \begin{matrix} 6 & 6 \\ 6 & 6 \end{matrix}$$

Protože bývá v literatuře trošku binc ve značení „anti“ pro antičástice (většinou čárka nad písmenkem skoro stejná jako čárka značící záporný náboj), tak zde :

$\bar{\nu}_\tau \equiv \nu_\tau^0 \equiv (\nu_e^\sim)^0 \rightarrow$ antičástice, antineutrino. Vidíte, že i Kulháněk v tom dělá bordel ; jednou má tu čárku nad ν , vlevo a jednou nemá, vpravo.

A předvedu starší své ukázky „v obrázcích“ jak byly před třemi roky prezentovány na Mageu :

tak nějak podobně vypadá vnobalíčkování dimenzí veličin délka a čas

v úseku „A“ jde čas „dozadu – nazpět“, jen na nepatrnou chvíli a pak zase jde „správným“ směrem, kausalita platí v jiné časové dimenzi, v této, co jde časová dimenze dozadu, „se vyrábí“ lumota vnobalíčkováním

Zde pokus o výklad myšlenkového postupu „výroby“ elementu-vnobalíčku z dimenzí veličin délka a čas

Například taková frekvence dvou různých zdrojů vln :

$f_1 = u / \lambda_1$; $f_2 = u / \lambda_2$ mlčky se ovšem předpokládá „jednotné neměnné tempo odvíjení času“ v téže soustavě všech zdrojů. Ale to není pravda. Při $v \rightarrow c$ dochází k dilataci času a tu si lze logicko-filozoficky i matematicky vyjádřit jako jiné tempo odvíjení času v téže soustavě.

Zápisy pak mohou vypadat takto :

$$f_1 = w / \lambda_2$$
 ; $f_2 = u / \lambda_2$ $f_3 = c / \lambda_2$

anebo zápisy pak mohou vypadat takto :

$$f_1 = w / \lambda_2$$
 ; $f_2 = v / \lambda_3$ $f_3 = c / \lambda_4$ abych tím "oznámil" buď dilatace-kontrakce anebo plynulé změny etalonů-jednotek dimenzí.

Obdobné zápisy v bleděmodrém, smyslem obdobné jsou zápisy v podobě parciálních derivací.

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = c^2 \cdot \frac{\partial u}{\partial x} \text{ (01) je vlnová rovnice, ano ?}$$

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x}{\partial u} = c^2 \text{ (02) a tohle (02) už vlnová rovnice není ?}$$

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x}{\partial u} = c^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x^2}{\partial^2 u} \cdot \frac{\Delta x}{x} \text{ (03) pokud (02) je vlnová rovnice, pak je vlnová}$$

rovnice i (03), ne ?

A když myšlenkově a logicky přistoupíme k možnosti existence tří dimenzí času t_1 ; t_2 ; t_3 , pak lze provádět matematické zápisy takto :

$$u = \frac{dr}{dt} ; \text{ Rychlost pro stanovení zrychlení a transformací zrychlení}$$

$$a_x = \frac{du_x}{dt}; a_y = \frac{du_y}{dt}; a_z = \frac{du_z}{dt} \quad \text{Takto je derivace rychlosti podle „univerzálního“ tempa „t“}$$

, které se nachází ve všech třech dimenzích času $t = t_1 = t_2 = t_3$ jako jednotné tempo odvíjení času do tří složek prostoru x, y, z .

Ovšem derivace rychlosti podle „složek veličiny čas“ ($t_1=t_x; t_2=t_y; t_3=t_z$) s různými tempy odvíjení času „t“ v jeho časových složkách ($t_x; t_y; t_z$) se už musí rozepsat do matice

pro $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2}$ bude řešení rozepsáno podle složek času :

$$a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_x}; \quad a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_x}; \quad a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_x}$$

$$a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_y}; \quad a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_y}; \quad a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_y}$$

$$a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_z}; \quad a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_z}; \quad a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_z}$$

V matici vypadnou 3 shodné případy ... a možná vypadnou další, když (?)

pro $a_y = \frac{du_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2}$ bude :obdobně rozepsat

a pro $a_z = \frac{du_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2}$ bude :také obdobně rozepsat

a když uvážíme další logické přístupy, tak lze dokonce „tři dimenze“ považovat za „jednu indexovanou veličinu“ s různými intervaly, tedy u času dilatace nebo frekvence pro vlny (různé toky času, tempa času) a u délek různá „lambda“ k vlnám, různé intervaly délek (lze to

vidět/uvážovat i jako pootočenou projekci). Pomocí těchto úvah může matematik napsat to, co já neumím... tj. vyjádřit mé „vzorečky“ elementárních částic jako „vlnno-shluky = vlnobalíčky“ dimenzi veličin..... kde já neměl odbourat indexy u proměnných, ale pouze pro zjednodušení je „vynechal“ a čtenář si je tam musí domýšlet, že každá dimenze může mít a má jiný číselný index, který bude reprezentovat jiné intervaly délkové a jiné toky-odvíjení času (pro vyjádření dilatací a kontrakcí při vlnno – balíčkování a následné projekci do soustavy pozorovatele – zřejmě průmětny).

$$x^2 \cdot t^2$$

[A jsme u mých vzorečků, kde např. elektron vypadá takto : $\frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1}$, přičemž jak jsem řekl indexy

byly vynechány a moudrý matematik/fyzik to už musí *vidět* v nějakém druhu zápisové techniky pomocí „nějaké složité vlnové funkce“, např.

elektron $c \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial t_1 \cdot \partial t_2} \cdot \Delta x_2$. Pro různé dimenze se bude např. psát nějaká interakční rovnice

$$\text{obecně} \quad \frac{\partial^2 u}{\partial t_i^2} \cdot \frac{\partial x_i}{\partial u} = c^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial t_i^2} \cdot \frac{\partial x_i^2}{\partial^2 u} \cdot \Delta t_i$$

U interakčních rovnic nutno číslovat indexy proměnných , např. $x_1; x_2; x_3 \dots t_1; t_2; t_3$ (což je lepší pro přehlednost než dimenze délkové označovat $x; y; z$; např. $a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_x}$, viz výše) ; pak lze navrhnout jistou konvenci, že budu pro zápisy používat : $x_1/t_1 = c$; $x_2/t_1 = w$; $x_2/t_2 = u$

Příklad interakční rovnice bude
$$\left(c^2 \cdot \frac{dx_2}{dt_1} \cdot \Delta t_1 \right) = \left(\frac{d^2x_2}{dt_1^2} \cdot \Delta x_1 \right) \cdot \left(c \cdot \frac{dt_1 dt_2}{d^2x_2} \cdot \Delta x_2 \right) \cdot \left(\frac{1}{\Delta t_2} \right)$$

$$\begin{matrix} n & = & p & + & e^- & + & \nu^- \\ \text{(neutron)} & = & \text{(proton)} & + & \text{(elektron)} & + & \text{(anti ný)} \\ \text{(} c^2 \cdot w \cdot t_e \text{)} & = & \text{(} w^2 \cdot x_e \text{)} \cdot \text{(} c \cdot x_\nu / w \cdot u \text{)} \cdot \text{(} 1 / t_e \text{)} \end{matrix}$$

Příklad interakční rovnice bude

$$\left(c^2 \cdot \frac{dx_2}{dt_1} \cdot \Delta t_1 \right) = \left(\frac{d^2 x_2}{dt_1^2} \cdot \Delta x_1 \right) \cdot \left(c \cdot \frac{dt_1 \cdot dt_2}{d^2 x_2} \cdot \Delta x_2 \right) \cdot \left(\frac{1}{\Delta t_2} \right)$$

$$\begin{matrix} n & = & p & + & e^- & + & \nu^- \\ \text{(neutron)} & = & \text{(proton)} & + & \text{(elektron)} & + & \text{(anti ný)} \\ \text{(} c^2 \cdot w \cdot t_g \text{)} & = & \text{(} w^2 \cdot x_c \text{)} \cdot \text{(} c \cdot x_x / w \cdot u \text{)} \cdot \text{(} 1 / t_w \text{)} \end{matrix}$$

a tím pádem lze zavést mou konvenci, která odbourá použití diferenciálních rovnic, respektive tou konvencí se zjednoduší zápisová technika.

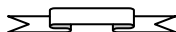
$$\begin{matrix} c^+ & > & c & > & w & = & w & > & u \\ \hline x_c & > & x_w & < & x_c & > & x_w \\ \hline t_c & = & t_c & < & t_w & = & t_w \\ \hline x_1 & > & x_2 & < & x_1 & > & x_2 \\ \hline t_1 & = & t_1 & < & t_2 & = & t_2 \end{matrix}$$

se zjednoduší zápisová technika ... a dál to pokračuje „postaru“ na mých [www](#)
Proto můj původní vzoreček (zjednodušeně vyjádřený) :

$$\frac{\alpha \cdot x_i^m \cdot \beta \cdot t_k^n}{\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h} = 1$$

„chtěl být“ vlnobaličkem jako např. $\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x^2}{\partial^2 u} = k \cdot c$

Tabulky mých „vzorečků“ pro elementární částice (což jsou jakoby „rozměrové sestavy“ pro daný element) jsou na mém webu.

Výklad vize 250

Je r. 2005 – Posměch a plivání jsem dostal za přemýšlení. Né za vadnou matematiku, ne !, (ta se dá přeci při dobré vůli chytrými hlavami napravit-opravit), ale za snahu a za přemýšlení !!!! za tu jsem byl flusán a hanoben ; např. za ukázkou, že ve vesmíru symetrie (rovnice) existují jen lokálně, že globálně neexistují a že vesmír svou realitu v genezi stavů předvádí do posloupnosti změn symetrií v asymetrie a naopak...; posměch za hledání vyjádření střídání symetrií s asymetriema - princip „horkého bramboru“
→

→

r. 2005 →

Je Teorie všeho rovnice ? Ne, Vesmír není rovnice.

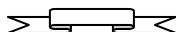
(zákony zachování neplatí absolutně, pouze v lokálním výseku časoprostoru
a ve vesmíru platí střídání symetrií s asymetriemi tj. princip horkého bramboru)

$$\begin{array}{llll} 10^{5500} & \overset{1}{=} & 10^{5500} & \text{symetrie} \\ 10^{5500} & \neq & 10^{5500} + 1 & \text{asymetrie} \\ 10^{5500} & \overset{1}{=} & 10^{5500} & \text{symetrie} \\ 1 + 10^{5500} & \neq & 10^{5500} & \text{asymetrie} \\ 10^{5500} & \overset{1}{=} & 10^{5500} & \text{symetrie} \\ 10^{5500} & \neq & 10^{5500} + 1 & \text{asymetrie} \end{array}$$

1 → to je ten horký brambor a vesmírný princip „povinnosti“ změny stavů

$$\begin{array}{c} 1 \\ 10^{5500} = 10^{5500} \end{array} \rightarrow \text{symetrie, ale !!!!!}$$

symetrie, ale umělá, vynucená, protože ta jednička navíc „je v krabici“ (ve vesmíru)
přesně to říkají astrofyzikové když říkají že po Třesku nastala baryonová asymetrie –
bylo víc částic než antičástic → to je ono, to je ta asymetrie,
to je ten horký brambor... kde se vzala ?, že ?

Výklad víze 251

Fetis časoprostoru...?:

Autor: Drak IP: 64.45.236.xxx Datum: 04.12.2009 02:14

Z toho co čtu v článku je možné vyčíst že si vedci (fyzici) nejsou jisti tím jak to ve skutečnosti bylo. Pokud jako laik správně chápou tak s urychlováním expanze vesmíru se zároveň zpomaluje čas. Jestliže se tedy rozpínání vesmíru urychluje, je možné z tohoto odvodit že čas na Zemi se zároveň zpomaluje (samozřejmě myšleno relativně, tj. nijak to nepocítíme)? Existuje zde nějaká hranice rychlosti rozpínání ve které čas tak jak jej známe přestává existovat, tedy zpomalí se do té míry.

Dal, výše je psáno "Také zde nebudu rozvíjet jasný fakt, že rychlost bez zrychlení je jako slepice bez vejce". To nedává smysl, znamená

to ze napr. jednotlivy foton je nejdriv urychlen pred tim nez dosahne rychlosti svetla? Neslychano...

[reagovat](#)

Re: Fetis casoprostoru...?:

Autor: Drak IP: 64.45.236.xxx Datum: 04.12.2009 02:17

doplneni:

cas tak jak jej zname prestava existovat, tedy zpomali se do te miry --> tedy zpomali se do te miry ze se zastavi veskere deni?

Fyzika ústy prof. Kulhánka na stránkách Aldebaranu říká, že :

Dilatace času. Časový interval $\tau_0 \equiv t_c$ mezi dvěma událostmi je nejkratší ve vlastní soustavě. Všude jinde se zdá, že doba uběhlá mezi počátkem a koncem $\tau \equiv t_w$ tohoto děje je delší.

Kontrakce délek. Délka tyče (prostorový interval) $L_0 \equiv x_c$ je ve vlastní soustavě nejdelší možná. V každé jiné soustavě se tyče jeví kratší ve směru pohybu $L \equiv x_v$.

*

Velmi často se začnu zamýšlet nad problémem-otázkou (ale nikdy své úvahy nedotáhnu do konce, protože moje myšlení přitom sklouzne jinam, vždycky...) : proč běží na Zemi čas takovým tempem jakým běží ??? Proč to tempo je právě takové a není jiné ?

Než takové úvahy začnete, musíte mít na paměti, že i my-Zem-pozorovatel se vesmírem pohybujeme, nějak...že my-Zem se pohybujeme i „časem“ i „prostorem“. Respektive se pohybujeme „po“ délkových dimenzích a také (což prostě je moje vize nová) „po“ časové dimenzi. Čas neběží nám ale my běžíme „po“ něm, my běžíme jemu, my se posouváme po něm a tím ukrajujeme „tiky“, ukrajujeme intervaly na té časové dimenzi. A záhadou je >jak velké< intervaly ? ... vůči čemu je můžeme porovnat ? Budeme-li v úvaze srovnávat s vjemy a poznatky o pohybu po délkových dimenzích (chytat si paralelu úvahy pro čas), tak : My-pozorovatel-Zem víme že se prostorem posouváme, nevíme jak a kam a kudy...a přesto či právě proto musíme svou pozorovatelnu >posadit< do soustavy (3+1 D) (já ovšem navrhuji do soustavy nejméně 3+3D), sebe dát do počátku té soustavy a tuto prohlásit, že je v klidu (ač víme že to není pravda) a z této klidové soustavy pak pozorovat celý vesmír, všechny objekty ať už jsou to hvězdy či fotony, miony, či jiné záření atd. My-soustava v klidu pozorujeme „do naší soustavy“ všechny objekty že jsou v pohybu (buď rovnoměrném tj. s rychlostí v , anebo nerovnoměrném tj. se zrychlením). My totiž chceme sledovat >pohyb< tj. posun po délkové dimenzi a jaksi automaticky k „pohybu-posunu“ po délkové dimenzi „přiřazujeme“ čas, který nám „běží“ nějak automaticky stále....proto hned mluvíme „o rychlosti“ (pohyb-posun objektu po délkové dimenzi > v čase<)

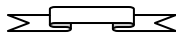
Umíme vnímat, že „v naší stojaté“ pozorovatelně se posouvají, pohybují jiné objekty, všechny objekty ve vesmíru „po délce“, po délkové dimenzi a ukrajují každý jiný interval, (ovšem za stejnou časovou jednotku, za stejný „tik“, za stejný interval času, který běží zde !! v naší „stojaté“ soustavě) My jsme si soustavu pasovali „do klidu“ pouze coby „nepohyb po délce“, ale nepasovali jsme si naši pozemskou soustavu co do klidu časového...čili „nezastavili“ jsme čas (protože intuitivně víme že to nejde). Ale ono nejde ani to že jsme „zastavili“ náš posun Země ve vesmíru po dimenzích délkových a přesto jsme to udělali. Víme, že se posouváme po vesmíru a přesto nám nedělalo psychologicky problém „se pasovat do klidu“, do nepohybu. Při téže analogické úvaze s >časem< to tak neděláme. Proč ?, protože se nám >čas< jeví jako >jdoucí< „spolu s vesmírem“, jakoby tu **Jsoucno** byly dvě věci : **a)** vesmír + **b)** čas. Kdybychom totiž také pro čas zvolili soustavu „časovou“ (dokonce né pro 1D, ale rovnou pro 3D času) takovou, že se budeme coby pozorovatel pasovat do „časového klidu“, tj. že čas >neplyne<, a pak chtěli pozorovat z takové soustavy „stojícího“ času celý vesmír, tedy objekty ve vesmíru, tak...tak ono by to i šlo, není to problém, neměl by to být problém : víme, že čas „na tělesech“ v pohybu (ikdyž jsou v naší soustavě) tak na nich dilatuje čas, tj. „na tělese“ jsou intervaly času delší než „doma v pozorovatelně“. Proč by to mělo být špatně ?

My-Zem-pozorovatelna se posouváme vesmírem „po délkové trajektorii“ a přesto se pasujeme do soustavy, která se neposouvá-nepohybuje !!!! ...**proč totéž nemůžeme udělat s časem ?** →

My-Zem-pozorovatelna se posouváme vesmírem „po časové trajektorii“ a přesto se pasujeme do soustavy, která se neposouvá-nepohybuje !!!! ; vidíte ty dvě věty ??? jsou stejné až na výměnu slovíčka délka za slovíčko čas. Proč to nejde ? Protože si stále myslíme, že ten čas běží jaksi „mimo vliv vesmíru“ že je „v něm, ve vesmíru, ale jaksi samostatnou entitou „pro vesmír“... jenže to tak není : on ten vesmír je i z toho času „vyroben“...čas není „pro vesmír“, vesmír je 3+3D a v této realitě se vše koná : my-Zem se posouváme „po délkových dimenzích“ stejně tak jako se posouváme „po časových dimenzích“...čas neběží nám, ale my jemu. Je sice podivné, že čas >běží< do všech tří směrů délkových stejným tempem, tedy že my-pozorovatelna se vesmírem posouváme stále tak, že na každé časové dimenzi $t(1)$; $t(2)$; $t(3)$ ukrajujeme stejný interval . To je přesně otázka oné nové úvahy „proč“? Proč na Zemi pozorujeme tok času, plynutí času, ukrajování intervalů na všech třech časových dimenzích stejné ...pozorujeme ten jev „na Zemi“ „pro fakt tu-zde“. Kdežto : když říkáme, že vesmír se rozpíná „do tří dimenzí délkových“, stejným intervalem, (na konci pozorovatelnosti), tj. rozpíná se „do koule“, tak to říkáme zde v pozorovatelně „na Zemi“ „pro fakt tam-kdesi, né na Zemi“, pro vesmírný celkový prostor . To že se vesmírný prostor rozpíná do tří délkových dimenzí stejným intervalem, chápeme jako triviálnost, ale už odmítáme chápat, že totéž se děje s tím časem, že i on se „rozpíná“ do třech časových dimenzí po stejných intervalech, do „časové koule“

Jenže je tu při porovnávání reality změn v 3D délkových a změn v 3D časových něco odlišného...geneze vesmíru se chová v těch dimenzích nesymetricky.

Dám si pauzu , pokračování příště. Musím dokončit úvahu „proč“ plyne čas na Zemi takovým tempem jakým plyne...

Výklad vize 252

Opis debaty z fóra na NP

Rozpaky:

Autor: Wells IP: 88.146.167.xxx Datum: 05.12.2009 17:08

Z článku a diskuze by se dalo myslet, že mnozí autoři neznají základy Fyziky. Ve škole asi nedávali pozor nebo všechno zapomněli. A tak u mě vznikají rozpaky. Přesto bych napsal několik poznámek:

Speciální teorie relativity platí pouze(!) pro systémy pohybující se rovnoměrně přímočaře. Nemůže docházet ke zrychlování nebo ke zpomalování. Obecná teorie relativity platí pro systémy, které se zrychlují (nebo zpomalují). Zákonitosti v různých systémech nejde jen tak zaměňovat.

Jestliže není rychlost světla (ve vakuu) konstantní, na čem závisí a jak? (Nestačí tvrdit, že se nějak (!) mění). Když však spolu s Einsteinem předpokládáme, že je konstantní (nezávislá na čemkoli), pak je délka (vzdálenost), časový interval - tok času popř. hmotnost relativní: závisí

na rychlosti pohybující se soustavy. (Rychlost se ovšem měnit nesmí čili nesmí existovat zrychlení).

Vzdalování galaxií (a jiných objektů) od nás (nebo naše vzdalování od nich) bylo odvozeno ze spektrálního posuvu: spektrum oněch objektů jeví spektrální čáry prvků posunuté - k červenému konci (toho spektra). Dříve se to připisovalo pohybu těch objektů netečným mezigalaktickým prostorem - podle Dopplerova principu. Modernější vysvětlení říká, že se vzdaluje (celý) prostor: mluví se o rozpínání prostoru nebo vesmíru. Když se však rozpíná samotný prostor, nemůže být netečný, nemůže to být "prázdnota" neboli "vakuum" (v původním smyslu). Proto se tvrdí, že musí existovat nějaká energie, vyplňující ten prostor a roztlačující jej. Dostala název "temná energie" - protože není "vidět".

Odkud se energie vzala? Můžeme (nebo musíme) předpokládat, že "tady" byla odjakživa. Jinak: energie nevzniká ani nezaniká, jenom mění své formy. Poněvadž každá energie má určitou hmotnost, tak také tento známý zákon platí i pro tu hmotnost.

[reagovat](#)

Re: Rozpaky:

Autor: JN IP: 89.103.172.xxx Datum: 05.12.2009 18:05

Týyy vo*e, to čumíš Zdenku, co ? Zdenku..., no taáák, zavři už tu neomaleně rozglábenou pusku, musíš to dávat tak teatrálně najevo ? Četls co řek' ? ; von říkal : „*my, tj. já Wells a Einstein jsme předpokládali*“ ... čče Zdenku, to čumíš, co ?, dyť to je sám kámoš Einsteina, co nás sem přišel vytáhnout z nevědomosti ..., volle, vnímej ! každý slovo, do týdne budeš rychlokvašenej jak na právech v Plzni ...; čče, dříve se myslelo (za Einsteina), že rudý posuv čar ve spektrech galaxií je jev z vlivu jejich pohybu prostorem, ale ono to (po smrti Einsteina) je jinak : nepohybují se ty galaxie prostorem, ony stojí, (odjakživa v poloze tam kde jsou), ale pohybuje se ten prostor mezi nimi, protože **ho roztlačuje nějaká neviditelná energie co je tu vodjakživa** (Zdenku, víš proč je neviditelná ? no protože není vidět, Zdenku, seš nechápavej, hrůůůza) Zdenku...styď se, ptimitive, že takový základy nevíš.

Re: Rozpaky:

Autor: megor IP: 82.94.180.xxx Datum: 05.12.2009 22:22

..Z článku a diskuze by se dalo myslet, že mnozí autoři neznají základy Fyziky..👉 jsou to lidé svobodní a nezatížení, pak mohou fyziku vyprávět jako nějaký příběh a často s velkým osobním nasazením 😂😂

Re: Rozpaky:

Autor: Drak IP: 98.64.247.xxx Datum: 06.12.2009 16:35

Podívejte Vážený pane Wells, experti existují v různých oborech. Ze někdo nerozumí Vašemu pohledu na věc ještě neznamená že nedával pozor ve škole, může jednoduše celou věc vidět jinak, má přístup k jiným informacím, anebo do tohoto směru nevenoval dostatek času.

Ma-li někdo jasný přehled a věci skutečně rozumí, jasné a názorně vysvětlí koncept tak aby jej chápali i neodborníci. Není třeba se zahalovat do různých vzorců kterým většina nerozumí jak zde někteří předvádí.

Pisete např. že prostor se rozpíná. Pro mě je nepochopitelné kam, tedy za předpokladu že rozpínající se prostor (naš vesmír) musí mít určité hranice. Níže jsem tyto hranice přirovnal k rozpínajícímu se balonku. Neexistuje-li (logicky) prostor kam se může vesmír rozpínat, je logické že vesmír se tam jednoduše rozpínat nemůže. Což je samozřejmě nesmysl protože vesmír se rozpíná, a tak se jednoduše ptám kam...?

Re: Rozpaky:

Autor: Drak IP: 98.64.247.xxx Datum: 06.12.2009 16:54

Pozn. Z toho co píše níže D. Streit rozumím že body A a B ve vesmíru VZDY existovali, jediné co se mění je vzdálenost mezi nimi.

Re: Rozpaky:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.103.172.xxx Datum: 06.12.2009 17:09

Pane Dark, jsou zajímavé bariéry ve vědě : Odborník laika-amatéra nečte. - - A laik laikovi (kteří ze vzájemně čtou) buď nerozumí, anebo každý s každým produkují vzájemné monology - - anebo se občas shodou náhod supernáhodných sejde skupinka laiků, která nemá zájem debatovat nad věcí, ale nad autory (urážet je). Takže ve vědě jsou zajímavé bariéry. - - ?? -- !! Rád bych poznal názor odborníka na to, jak mezi sebou komunikují oni, odborníci, zda v harmonii anebo také i disharmonicky, každý své sólo.

Re: Rozpaky:

Autor: Drak IP: 98.64.247.xxx Datum: 06.12.2009 17:27

Souhlas, díry v komunikaci a následně bariéry jsou velký problém. Každý má přístup jen k určitým informacím, osobně to nazývám subjektivní realitou. Je pravděpodobné že člověk který je z oboru nebo který se tomu věnuje delší dobu má přístup k více informacím než laik, to však

jeste není zárukou, že závěry, které na základě těchto informací udělá, jsou správné. Proto se ani odborníci často neshodnou, každý to vidí trochu jinak na základě svých vlastních zkušeností - a z nich vyplývajících předpokladů o tom, jaký má svět být, a ne jaký ve skutečnosti je...

Re: Rozpaky:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.103.172.xxx Datum: 06.12.2009 17:40

Toto vlákno je na NP už 2 a půl roku. Bylo zde řečeno 13 tisíc příspěvků za tu dobu. Zbylo zde cca 5 až 8 dlouhotrvajících příspěvů laiků, kteří sem celé 2,5 roku chodí. Bohužel všichni do jednoho si nerozumí a vedou svůj sólový monolog, svůj zarputilý názor, nepřipustí jiný a bohužel je to tím pádem stále debata „já o koze-ty o voze“. Neroumíme si téměř v ničem!...a asi si neporozumíme nikdy, bychom sem chodili dalších 2,5 roku. Např. ani jednou se těchto 8 amatérů nepokusilo říci: tak!! a odeď na sebe, nebudeme zlí a vždy si zvolíme diskusi na jedno téma a vydržíme u něj nějakou delší dobu, abychom se vždy na něčem shodli, a popošli dál ve svém poznávání. Já např. už tolikrát navrhnul zajímavou myšlenku, že...že lidé, že fyzika z historických důvodů si zvolila délkovou jednotku-interval „jeden metr“ tak-a-tak dlouhý a časovou jednotku-interval „jednu sekundu“ tak-a-tak dlouhou a...a pak když pomocí těchto jednotek fyzika zjistila maximální rychlost, která ve vesmíru existuje (a dokázala, že vyšší neexistuje) tj. rychlost světla, pak musela jí (tu rychlost) vyjádřit pomocí těchto *nááááhodně zvolených jednotek* jako $c = 2,9979246 \cdot 10^8$ *toho zvoleného intervalu délkového* / 1 sec. *toho zvoleného časového intervalu-perieody*. Já sem tu navrhnul změnit onu „jednotku“ délkovou, od bohu navrženou (vesmír jí nevolil), aby byla původní jednotka *dlouhá 2,9979246 původních intervalů*, tj. aby byla přejmenována tj. použita jako $c = 1$ *novometr* / 1 *starosekunda*. Čili $c = 1/1$. Nikdo zde o tom nechtěl diskutovat za celých 2,5 let.

Re: Rozpaky:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.103.172.xxx Datum: 06.12.2009 18:10

Omluvte pár překlepů v předchozí mé řeči, já už špatně vidím (i na hrnek s mlíkem u klávesnice). Kdyby jste připustili, že budeme považovat za „jednotkový“ interval (nový interval) na délkové dimenzi úsečku dlouhou $2,9979246 \cdot 10^8$ „*starometrů*“ a ponecháme za jednotku času stejný interval pro sekundu, pak jednoduše budeme na celém světě používat právě *vesmírem zvolené jednotky* tj. $c = 1$ „*novometr*“ / 1 „*starosekunda*“, pak nastane souhlas a shoda, lze konečně přistoupit i k té debatě o rozpínání vesmíru, časoprostoru. **Pak** bychom konečně za toho předpokladu $c = 1/1$ mohli připustit, že *Vesmír ve stavu nezakřiveném* ($c^3 = 1^3$ *novometr*³ / 1³ *starosekunda*³) může být klidně nekonečný co do délky i co do času

a klidně v big-bangu může nastat "náš Vesmír" který se zašne křivit tj, vlnit, tj. vyrábět "pěnovitou strukturu čp a tím můžeme pozorovat to rozpínání, "přibývá délky" protože se nekonečný plochý vesmír křiví" (pěnovatí na Planckových škálách) , může se nekonečný čp natahovat a "ono nekonečno" to nepozná, bude stejné. ..může n a t a h o v a t svůj čp, což pozorujeme a...a lze nyní uvažovat o big-bangu : zahájení křivení čp, až do křivosti kolem černých děr. Pak snáz můžeme klást otázku "co znamená „big-bang“ v nekonečném časoprostoru ? a už můžeme mluvit o tom, že „tam kde není hmota, (před zahájením křivení) tam není křivost časoprostoru...čili v big-bangu se mohla >zrodit< i změna křivosti čp (nekonečného) i změna „neexistence hmoty v existenci hmoty“, právě díky křivení čp. A už je tu základ k laické debatě o tom „proč“ se rozpíná čp mezi galaxiemi (kde je nepatrně křivý) a nerozpíná se „uvnitř“ galaxií, kde spíš se děje jev gravitace, tj. ono zakřivování čp namísto „natahování“ čp. Atd.

Re: Rozpaky:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.103.172.xxx Datum: 06.12.2009 21:02

Je smutné, a mě to mrzí, že tu není vůle k debatě nad mou vizí. Já jí tedy zase řeknu z jiného úhlu a více hrubě : Představte si (opakuji : **p ř e d s t a v t e s i**) nekonečný časoprostor 3+1D (tj. i 3+1D pokud nemáte cht' si představit plochý 3+3D nekonečný bezhotový vesmír). Když takový 3D nekonečný přímý, plochý bezhmotový (tj. i bezenergetický) prostor se začne vlnit, např. do pěnovité struktury, pak zde nemá váš mozek představivost, že se ona původně nekonečná dimenze ROVNÁ, tím křivením n a t a h u j e ? Budu-li nekonečnou přímku vlnit, znamená to že jí "natahuji" tj. ona se R O Z P Í N Á ... :: Tak to bylo ona hrubé násilné vulgární přednesení "rozpínání" prostoru. Rád bych kdyby někdo aspoň trochu pochopil kam mířím tím "křivením" čp které začalo v big-bangu. A záleží na poloze a velikosti a postavení pozorovatele, aby on pozoroval buď rozpínání čp, anebo z jiného pohledu-nadhledu jako zcvrkávání čp. (např. směrem do mikrosvěta je to "pěnění" samotné struktury čp ...což je také "rozpínání" pozorované Z NADHLEDU)

Re: Rozpaky:

Autor: **dežo** IP: 78.46.255.xxx Datum: 06.12.2009 23:59

"c = 1novometr/1starosekunda. Čili c = 1/1. Nikdo zde o tom nechtěl diskutovat za celých 2,5 let"....**No hej clovece- boha vasho co tuna to tarate za somariny chodte do... skoly ucit sa elementarnu fyziku..**

Re: Rozpaky:

Autor: dežo IP: 78.46.255.xxx Datum: 07.12.2009 00:10

"Je smutné, a mě to mrzí, že tu není vůle k debatě nad mou vizí." co sa divite za take taraniny.."Budu-li nekonečnou přímku vlnit, znamená to že jí "natahuji" tj. ona se R O Z P Í N Á ..".."že se ona původně nekonečná dimenze ROVNÁ, tím křivením n a t a h u j e ? ..ste do boha zosiol z uma? - nekonečne dimenze se natahuju - a kam sa moze nekonečno do boha este natiahovat??? Ja sa pos**m zo smiecha.....

Re: Rozpaky:

Autor: dežo IP: 78.46.255.xxx Datum: 07.12.2009 00:16

"Odborník laika-amatéra nečte"..no hej ved vy nie laik vy taka laika...hahahahahahahahahahaha

Déžové jsou přesně ti fyzikové, kteří sami nikdy nic do fyziky neřekli, ale...

Re: Rozpaky:

Autor: Cerveny IP: 89.176.247.xxx Datum: 06.12.2009 19:56

//Neexistuje-li (logicky) prostor kam se muze vesmir rozpínat, je logicke ze vesmir se tam jednoduse rozpínat nemuze. Coz je samozrejme nesmysl protoze vesmir se rozpína, a tak se jednoduse ptam kam...?//

Správná otázka. Pokud se vesmír (prostor) "rozpíná" buď se musí měnit (ředit) jeho vnitřní struktura, tedy i fyzikální vlastnosti (jako např. c) nebo musí prostor nějak přibývat: tedy buďto zvenku (jako krystal) a nebo dělením vnitřní struktury, "pučením" (jako třeba kaktus). Pokud přibývá, kondenzuje (z jiné kauzální fáze, z "budoucnosti") je "doplňován" sycen novými strukturními elementy a pokud přibývá dělením struktury, je zřejmě "z venku" sycen energií. Kdo déledobě sleduje tuto ságu je srozuměn s tím, že preferuji mode "krystalizace" v kterém okamžik "ted" je právě tuhnoucí povrch čtyřrozměrného tělesa - tedy třírozměrný prostor. Nicméně stále více se na mě dotírá pocit, že vesmír má "smysl", tedy nějaké "DNA", tedy že spíše roste - jako ten kaktus :)

Re: Rozpaky:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.103.172.xxx Datum: 07.12.2009 08:51

Zdenku : Jednak doufám-věřím, že si pochopil mou řeč z **05.12.2009 18:05** že to nebyl výsměch tobě, ale divadelní výstup proti panu Wellsovi, který do naší debaty vstoupil jako pseudokovboj do putyky a začal nás poučovat jak máme sedět na židli a do kterév limonády si

smíme dát vodku a do které ne. A nyní k fyzice. (**citace**) : Pokud se vesmír (prostor) "rozpíná" buď se musí měnit (ředit) jeho vnitřní struktura, tedy i fyzikální vlastnosti (jako např. c) nebo musí prostor nějak přibývat". (**reakce**) Co to je „vnitřní“ struktura prostoru ? Prostor je přeci >délka na třetí< čili body na délkové dimenzi. Jakou strukturu má přímka ? o níž říkáš ty, že se musí měnit ? Páni fyzikové říkají, že prostor vznikl z ničeho, tj. **že úsečka** délková vznikla z ničeho, nikoliv přímka od nekonečna do nekonečna, **ale úsečka** že vznikla !! (na hranice pozorovatelného vesmíru je 10^{26} metrů, což je **úsečka**) a že ta úsečka se rozpíná. Podle mě je elegantnější návrh nekonečného vesmíru, tj. přímka od mínus do plus nekonečna a *na ní se úsečky rozpínají* anebo zcvrkávají podle pohledu pozorovatele...tedy : pozorují-li do „makrokosmos“ tak podle rudého posuvu soudím rozpínání té úsečky, ale směrem do „mikro“ kosmu bych měl vidět (na Planckových délkách) zcvrkávání úsečky, tj. její vlnění a to vlnění je v podstatě ona čp pěna. Pěna čp je zvlněný časoprostor. Takže : po big-bangu nastalo „křivení“, vlnění čp nekonečného. Budu-li pozorovatelem na přímce nekonečné **a to v úseku**, který se vlní-křiví, pak směrem do „makro“ uvidím >natahování< a směrem do mikro uvidím >zcvrkávání< tj. tvorbu pěny, kterou fyzikové označují jako „kvantování“ čp. Pak samozřejmě za takové vize pochopíš, že c -rychlost se nemění proto, že ono je $c = 1/1$, což znamená „jednotkový“ stav tj. nekřivý. Křivý nastane když $v < c$...a samozřejmě také je křivý když $d(v)/dt$ (podstata gravitace)...atd.

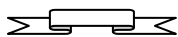
[reagovat](#)

Re: Rozpaky:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.103.172.xxx Datum: 07.12.2009 09:23

Jednou jsem se bavil na toto téma s fyzikem doc. Vladimírem Wagnerem. Ten mi odpověděl, že kosmologické rozpínání prostoru tj. "rozpínání" oné konečné velikosti vesmíru od big-bangu, tj. **úsečky** (mezi galaxiemi) bude pozorovat libovolně velký pozorovatel "jako rozpínání" !! Vždy jako rozpínání. A že bude vždy pozorovat jen rozpínání bude-li veliký i jako galaxie, anebo jako proton, (jistě ale vždy "směrem" do makro) a že nebude nikdy pozorovat zcvrkávání. Já s ním nesouhlasil, jenže dál jsem nemohl naléhat na pokračování debaty a sporu, poděkoval jsem mu a byl konec. Já s ním ovšem nesouhlasím, i nyní. Myslím že problém se neřeší tím, že vědec nařídí laikovi přijmout jeho verzi. Když budu pozorovatelem velkým jako lívanec galaxií, tj. např. 10% vesmíru, tj. 10% oné konečné úsečky, kterou disponuje vesmír od big-bangu, tak budu pozorovat směrem na hranice vesmíru rozpínání, ale směrem do mikro-struktur vesmíru musím pozorovat „zcvrkávání“ dílků na té přímce, respektive úsečce. Co ty na to, Zdenku ? Zrovna ten pan Wells nás tu poučoval, že rozpínání prostoru se koná jen mezi galaxiemi a uvnitř galaxií nikoliv, že mezigalaktické roztahování úsečky (délkové) prýyy vykonává „síla, energie“ (zřejmě pohybová síla, nikoliv gravitační); no

a uvnitř galaxie nedochází k rozpínání, ale ke gravitačnímu „zaoblování“, kroucení úseček na délkových dimenzích, čili v galaxii, kde je hodně hvězd poměrně blízko sebe, už nastává ono „křivení“ čp pomocí gravitace a přijdeš-li blíže k hvězdě, tak křivost čp je už taková, že planeta musí běhat v „trychtýři“ čp dokolečka...a koukneš-li do mikrosvěta, do vakua, tak tam je křivost tak veliká, že je to pěna čp.

Výklad vize 253

dimenze

admin (SAdministrator) 2007-03-13 19:55:16 **což je Petrásek, representant soudobé platné fyziky, který říká toto :**

Na to je lehka ale i tezka odpoved zaroven. Zkuste si predstavit z ceho jsou slozene ty dimenze, ktere urcuji vzhled naseho prostorocasu, tedy ty nase rozvinute?

Nase dosavadni predstavy jsou takove, ze prostorocas samotny existuje diky hmote. Hmota (anebo energie) generuje prostorocas tak jak jej znamo. Nebyt hmoty, nebude prostorocasu. Mam-li to rict velmi zjednodusene, pak hmota ma takove vlastnosti (resp. se vyvinula pri vzniku vesmiru s takovymi vlastnostmi), ze ovlivnuje jen cast mozne geometrie, jen ty dimenze prostorocasu, ktere znamo. Ostatni neovlivnuje, popr. je mozna ovlivnuje zpusobem tak, ze jsou zakriveny samy do sebe.

Re:dimenze

admin (SAdministrator) 2007-03-20 17:49:09 **a posléze dodává Petrásek toto :**

Řekl bych že druhá část je správně. Pokud hmota prostoročas generuje, těžko můžeme předpokládat, že jím samotným je. Tato debata je ale, myslím si, značně spekulativní a její závěry berte jen jako náměty na přemýšlení. Čas a pokrok ve vědě může z této části mnohé zvrátit.

Zde je kousek debaty z r. 2007, která přesně vstupuje do 13 té komnaty fyziky. Petrásek uhodil kladivem na hlavičku „našeho“ sporu „o vesmír“ : Otevřeně beze studu a s jistotou (jako by mu to bůh do ucha nadiktoval) prohlašuje, že hmota vznikla jako první a ta pak ona generuje prostoročas; kdyby hmoty nebylo, nevznikl by tedy ani prostoročas, neboť ten „ho“ vyrábí. **A moje HDV to >tvrdí< přesně naopak. Přesně naopak. Nejdříve vznikl čp a pak z něho hmota (vlnobalíčkováním dimenzí čp).** Dokonce tu mistr vševěd hlásá, že kromě toho, že hmota ovlivňuje geometrii časoprostoru (tj. že hmota křiví časoprostor $3 + 1 D$), že také hmota možná i ovlivňuje geometrii tj. křivosti dalších dimenzí (těch nad počet 3, viz strunová teorie) tak, že tyto jsou zakřiveny sami do sebe ... což není nic jiného než mé navržené slovíčko „vlnobalíček“. Takže sám nadvědec Petrásek tu s kuráží a sebejistotou nejmodernějších znalostí nabízí možnost tu, že hmota možná je aktérem, který >vyrábí< i jiné další časoprostorové dimenze a ty pak >zakřivuje do sebe<. No, a moje HDV nabízí myšlenku, že je to přesně naopak. Přesně naopak !.., totiž, že sám vesmír zakřivuje-li dimenze čp (podle nějakých zákonů, pravidel) do vlnobalíčků , tak tím vyrábí tu hmotu-látku. (Připomenu, že pro realizaci veškeré látky ve

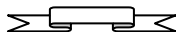
vesmíru od vodíku až po DNA **postačí** dva kvarky a jeden lepton + zákony, pravidla pro „geometrická“ křivení dimenzí a...a těch může být více než $3 + 1$; tj. jen tři vlnobalíčky).

Resume :

a) Petrásek representant platné fyziky **tvrdí, že časoprostor vznikl z hmoty** (důkaz nepodal).

b) **a já naopak** . Nabízím hypotézu (nikde netvrdím že už je bezchybná), že hmota je sestrojena z časoprostoru (který může mít více i časových i délkových dimenzí), tj. sestrojena z jeho dimenzí a to jejich křivením až vlnobalíčkováním.

Jeden názor je chválen (medailemi) ; a druhý, opačný, je upalován („papírama na hlavu“).
(?)

Výklad vize 254

Samozřejmě, že moje HDV je laická vize, má chyby, je nedokonalá..., ale věřím, že jednou může být dopracována do dobré teorie.